

Fonetika

Předmět výzkumu fonetiky, základní prvky mluvené řeči. Systém českých hlásek, tvoření jednotlivých hlásek

Jak tvoříme řeč?

- Zvuky lidské řeči se tvoří *mluvními orgány*
  - Ústrojí respirační (dýchací)
  - Ústrojí fonační (hlasové)
  - Ústrojí artikulační (upravující)

Respirační ústrojí

- Vykonávajícím orgánem jsou **plíce**
- Primární funkcí tohoto orgánu je dýchání, účast při tvorbě zvuků řeči je funkcí sekundární
- Dýchání se děje se dvou fázích:
  - Fáze vdechová
  - **Fáze výdechová – důležitá při realizaci zvuku**

Fonační ústrojí

- Realizačním orgánem jsou **hlasivky**
- Hrají důležitou roli při *neznělých a znělých souhláskách*
  - Při klasickém dýchání jsou od sebe hlasivky oddáleny, nedotýkají se
  - Pokud výdechový proud prochází rozevřenými hlasivkami, hlasivky se nerozkmitají, nevznikne hlas (**neznělé souhlásky**)
  - Pokud se při výdechovém proudu hlasivky přiblíží k sobě a rozkmitají se, vznikne hlas (**znělé souhlásky a samohlásky**)

Artikulační ústrojí

- Realizačními orgány jsou veškerá mluvidla umístěná nad hrtanem
- Změnami v postavení dolních čelistí, rtů, jazyka, měkkého patra se mění velikost rezonančních dutin
- Při souhře jednotlivých mluvních orgánů dochází k artikulaci (článkování) hlásek
- Nad hrtanem vzniká buďto hlasivkový tón (u samohlásek a znělých souhlásek) nebo pouhý výdechový proud u neznělých souhlásek – **díky tomuto vznikají hlásky**
- Koordinaci mluvidel zajišťuje více než 30 svalů, které jsou řízeny CNS
- Mluva vzniká souhrou všech mluvních orgánů (respiračních, fonačních, artikulačních)

Hlásky českého jazyka

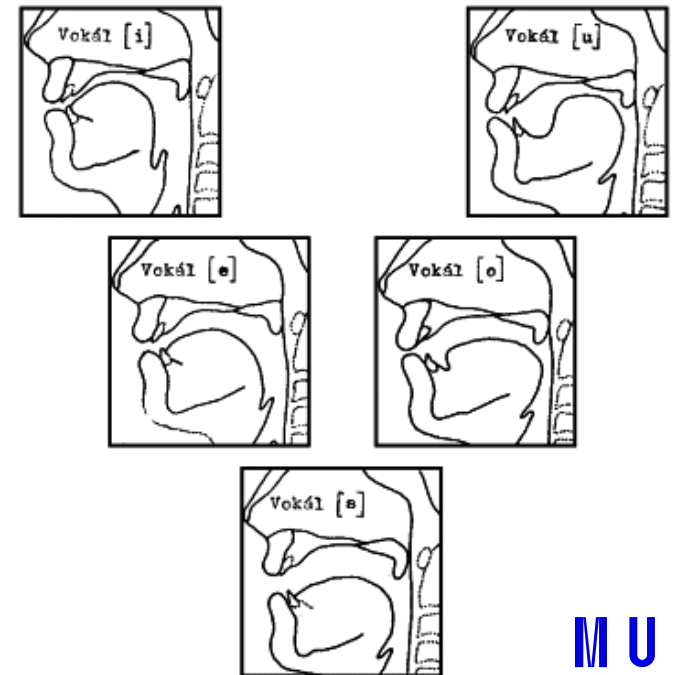
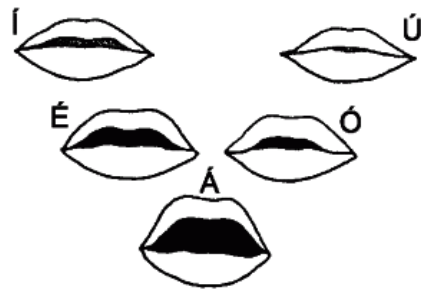
- **Samohlásky - vokály**
- **Souhlásky – konsonanty**
- Rozdíly mezi samohláskami a souhláskami
  - *Artikulační rozdíl* – při samohláskách jsou ústa otevřená nebo pootevřená, při souhláskách přivřená nebo zavřená
  - *Akustický rozdíl* – vokály jsou tónové, konsonanty šumivé (u vokálů je dutina ústní prázdná, u konsonantů musí výdechový proud překonat překážku)

MUNI
PED

Samohlásky

Samohlásky

- **A** - polohu artikulace hlásky A je možno považovat za neutrální. Jazyk je při ní nejnižše na spodině dutiny ústní, která je volná. Ústa jsou otevřena víc, než u ostatních samohlásek.
- **E** – jazyk se posunuje kupředu a zvedá se k patru, dutina ústní se zmenší, dutiny hrdelní zvětší, rty se zaostřují.
- **I** – jazyk se posouvá nejmíc nahoru a vpřed při ještě menším čelistním úhlu.
- **O** – jazyk jde vzad a vzhůru, rty se zaokrouhlují
- **U** – jazyk je nejmíce zdvižen a nejmíce vzadu, rty zaokrouhleny méně než při O

Dvojhlásky

- Diftongy
- těsné spojení dvou samohlásek v jedné slabice
- Jsou 3: OU, AU, EU
  - Ouško, auto, pneumatika
- Při výslovnosti je pohyb čelisti, rtů a jazyka při artikulaci jedné samohlásky **plynule nahrazen** postavením mluvidel, které odpovídá výslovnosti samohlásky druhé

Souhlásky (konsonanty)

- Jsou to nepravidelné šelesty, šumy a výbuchy, které se tvoří na různých artikulačních místech rozličnými artikulačními ději
- Je jich 25 a rozlišujeme je podle **místa** nebo **způsobu tvorby**

		Podle způsobu tvoření														Podle sluchového dojmu
		Podle místa tvoření														
		retorelné		retozubné		dásňové				tvrdopatrové		měkkopatrové		hrtanové		
		N	Z	N	Z	N	Z	N	Z	N	Z	N	Z	N	Z	
závěrové	ústní	p	b			t	d			ʈ	ɖ	k	g			výbuchové
	nosní		m				n				ɳ					
polozávěrové							c									
úžňinové	středové			f	v	s	z	ʃ	ʒ		j	ch		h		třené
	bokové						l									
	kmitavé						ʀ									
podle tzv. hrdosti		tvrdé						měkké		tvrdé						
podle druhu artikulačního orgánu		retné				jazyčné						hlasivkové				

N – souhláska neznělá, Z – souhláska znělá.

Souhlásky (konsonanty)

Dělení podle místa vs. dělení podle způsobu artikulace

- rozlišuje se pět artikulačních okrsků, podle toho, na kterém místě mluvidel se hláska tvoří
- 1. artikulační okrsek:
  - hlásky obouretné (bilabiální): **p, b, m**
  - hlásky retozubné (labiodentální, tvořené překážkou, kterou vytvořil spodní ret a horní řezáky): **f, v**
- 2. artikulační okrsek
  - hlásky dásňové (alveolární) vznikají překážkou, kterou tvoří hrot jazyka na horní dásni
    - předodásňové (prealveolární): **t, d, n, c, s, z, l, r, ř**
    - zadodásňové (postalveolární): **č, š, ž**
- 3. artikulační okrsek
  - hlásky tvrdopatrové (palatální) tvořené přiblížením hrotu jazyka k tvrdému patru, které jsou pro sluchový dojem označovány jako měkké: **t', d', ň, j**
- 4. artikulační okrsek
  - hlásky měkkopatrové (velární): **k, g, ch**
- 5. artikulační okrsek:
  - hláska hrtanová vzniká přímo v hrtanu (laryngální): **h**

Distinktivní rysy

- Hláška, která v konkrétním slově rozhoduje svou podobou o významu
- Pes-les, hádá-hada
- Takové hlásce se říká **foném**
- K rozlišení významu slov je důležité mít správně vyvinutý **fonematický sluch**, na němž také závisí rozvoj řečových dovedností

Distinktivní rysy

– **Znělost - neznělost**

- Je dána přítomností nebo absencí základního hrtanového tónu
- **Zní-li při realizaci hlas, hlasivky kmitají – hlásky znělé (hlasné)**
- **nezní-li hlas, hlasivky v klidu – hlásky neznělé (nehlasné)**
- Znělé souhlásky: b, d, d', g, h, j, l, m, n, ň, r, ř, v, z, ž
- Neznělé: c, č, **f**, ch, k, **p**, s, š, **t**, **t'**

Některé souhlásky znělé a neznělé tvoří páry:

znělé	neznělé	znělé	neznělé
b	_____	p	z _____ s
v	_____	f	ž _____ š
d	_____	t	g _____ k
d'	_____	t'	h _____ ch

Nepárové souhlásky znělé: **R, L, M, N, Ň, J**

Nepárové souhlásky neznělé: **C, Č**

Hláška Ř může být znělá: **vřes, řepa** (v susedství samohlásky nebo znělé souhlásky)

neznělá: **tři, keř** (v susedství neznělých souhlásek a na konci slova)

Distinktivní rysy

- ***Nosovost – nenosovost***
- Je dána tím, že výdechový proud uniká nosem, příměs nosní rezonance
- M, n, ň
- Nos-kos, nohy-rohy, mrak-drak

Distinktivní rysy

- ***Kontinuálnost – nekontinuálnost***

- Kontinuální jsou hlásky třené (úžinové), nekontinuální jsou hlásky výbuchové (závěrové)

- Husa-pusa, solí-bolí

Modulační (prozodické) faktory

- Ovlivňují hlas, řeč, mění se, každý máme jiné
- **Přízvuk** – v češtině se klade obvykle na první slabiku, popř. na jednoslabičnou předložku před podstatným jménem, dává důraz
- **Melodie** - rozlišuje konec věty klesnutím hlasu, odlišuje od sebe různé druhy vět (oznamovací, tázací). Může vyjadřovat i citové rozpoložení mluvčího.
- **Tempo** – lze jím vyjádřit závažnost sdělení. Pokud je tempo příliš silné, trpí srozumitelnost promluvy pro posluchače a taktéž dochází k horší artikulaci. Přestávky neboli pauzy během promluvy člení souvislou řeč na menší jednotky, povzbuzují zájem posluchačů
- **Barva hlasu** – je dána různými rezonančními tóny, které doprovázejí základní hlas. Tyto tóny závisí na somatických vlastnostech člověka, na individuálních tvarech rezonančních dutin, na napětí v mluvidlech.

Vývoj výslovnosti a slovní zásoby v závislosti na věku

VĚK	VÝSLOVNOST HLÁSEK	SLOVNÍ ZÁSoba
do 1 roku	A E I O U P B M T N J	opakuje slova, rozumí pokynům, 10 slov
do 2,5 let	K G C H H V F O U A U	tvoří 2-3 slovné věty ptá se: "Co to je?" "Kdo to je?"
do 3,5 let	T D N L artikulačně B ě P ě V ě M ě	tvoří 4-5 slovné věty, ptá se "Poč ?"
do 4,5 let	Ť Ď Ň, vyvíjí se Č Š Ž nebo C S Z	používají všechny slovní druhy, tvoří rozvítené věty
Do 6,5 let	R Ř kumulace C S Z a Č Š Ž	chápe složité děje, dokáže vyprávět

Vyvození správné výslovnosti - zásady

- V artikulační terapii stojí v popředí samostatná hláska a její produkce
- Cílem je osvojení správné motorické realizace hlásky
- Stimuluje se ale i oromotorika, sluchové vnímání, JM, HM, prostorová orientace apod.
- Důležitý je trénink sluchu
- Individuální přístup
- Navázání kontaktu dítě-rodíč-logoped
- Logoped je „průvodce“
- Skupinová a individuální terapie
- Podporovat dítě a formou hry navozovat příjemnou atmosféru a motivovat

Zásady terapie správné výslovnosti

- Krátkodobé ale pravidelné cvičení (cvičení hlavně v domácím prostředí)
- Užívání sluchové kontroly (dítě musí samo slyšet rozdíl mezi správnou a špatnou výslovností)
- Užívání pomocných hlásek (vyvozování z pomocné hlásky je základ substituční metody, odvrátí pozornost dítěte od hlásky, kterou vyvozuje špatně)
- Zásada minimální akce (nacvičování tiše, pomalu, bez přehnané síly a pohybu)
- Postupujeme od snadnějšího ke složitějšímu
- Využíváme metody hry (synapse)
- Vadnou výslovnost neopravujeme, snažíme se vyvodit novou
- Vyvozujeme najednou jen jednu hlásku
- Upevňujeme sebedůvěru dítěte

Etapy odstraňování vadné výslovnosti

- Přípravná cvičení
- Navození hlásky
- Fixace
- Automatizace

Metody vyvozování hlásky

- **Nepřímé metody**
  - Jedná se o vyvozování hlásek z onomatopoií - základem jsou přírodní zvuky
- **Přímé metody**
  - Cílené využití napodobovacích mechanismů na podkladě vizuální a auditivní percepce
  - Zrcadlo, odhmatávání mluvidel (vibranty)
- **Substituční metody**
  - Pomocná hláska, která je zvukově nepodobná ale artikulačně podobná
- **Mechanické metody**
  - Vyvozování pomocí pomůcek – špátle, rotavibrátor, logopedické sondy apod.
- **Globální metody**
  - Pokud dítě hlásku umí v některém postavení ve slově/větě, ale ne ve všech
  - Hláska se identifikuje, izoluje a fixuje

Videa, texty

- <https://casopis.aklcr.cz/pdfs/lkl/2018/01/03.pdf> - pomůcky v logopedické terapii
- <https://casopis.aklcr.cz/pdfs/lkl/2018/01/11.pdf> - know-how pro vyvozování hlásek
- <https://www.youtube.com/watch?v=VQCkSpWb7Fk> - jak naučit dítě rozpoznávat hlásky a slabikovat
- <https://www.youtube.com/watch?v=KxtJ3azNick> - častá chyba při nácviku výslovnosti – Mgr. Martina Kolmanová